

HET PAROOL

== VRIJ ONVERVEERD ==

Bureau Redactie en Administratie Oude Gracht 172-176
Telefoon 11851.
Abonnementsprijs: f 0.31 per week f 4.— per kwartaal, bij vooruitbetaling te voldoen.
Losse nummers 10 cents.

Uitgave van de Stichting
HET PAROOL
Vertegenwoord. voor Utrecht
N. G. VOUTE.
Verantwoordelijk redacteur
A. EKKER.
Bankiers: N.V. Crediet- en
Effectenbank, Kr. Nieuwe
Gracht 6. Utrecht

„STAAKT HET VUREN!”

Hedennacht om 0.01 uur eindigde de oorlog in Europa

Indrukwekkende radio-toespraak van Winston Churchill
„Voorwaarts, Britannia! Lang leve de Zaak der Vrijheid!”

CAPITULATIE TE BERLIJN GERATIFICEERD

„De vijandelijkheden zullen officieel hedennacht om 1 minuut na middernacht eindigen”, aldus deelde premier Churchill gistermiddag in zijn radiorede, die slechts zeven minuten duurde, mede. „Doch om verdere vernietiging van menschenlevens te voorkomen is reeds gisteren het commando: „Staakt het vuren” langs het geheele front gegeven. Van heden af zijn ook onze prachtige Kanaal-eilanden weer vrij. Nog wordt er hier en daar aan het Russische front weerstand geboden, maar de soldaten, die zich hieraan na middernacht schuldig maken, stellen zich daardoor buiten de oorlogswetten.”

TOESPRAAK KONING GEORGE VI VAN ENGELAND

Churchill deelde mede, dat de capitulatie Dinsdagochtend 6 Mei om 2 uur 41 was gesloten in het hoofdkwartier van generaal Eisenhower en zei verder, dat de ratificatie zou volgen te Berlijn, ten overstaan van Airfield-marshall Tedder, den Franschen generaal De Lattre de Tassigny en veldmaarschalk Zjoekov namens het Russische opperbevel en veldmaarschalk Keitel namens het Duitse opperbevel.

„Het behoeft geen verwondering te wekken, aldus vervolgde Churchill, dat aan zoo'n lang front en bij de verwarring, die er onder de Duitse geleerden heerscht, niet overal gelijktijdig aan dit bevel, de vijandelijkheden te staken, gevolg wordt gegeven. Dit verhindert echter niet, dat de oorlog thans ten einde is en dat wij de overwinning nu kunnen vieren. Vandaag zullen wij daarbij het meest aan ons zelf denken, maar morgen brengen wij in hoofdzaak hulde aan onze dappere Russische vrienden.”

Churchill herinnerde voorts aan het ontstaan van dezen oorlog met den onverhoedschen overval op Polen en hoe Engeland, nadat Frankrijk onder den voet was gelopen, een jaar lang alleen had gestaan. Toen schaarde Rusland zich in de rijen der bondgenooten, nog datzelfde jaar gevolgd door de overweldigende kracht der Vereenigde Staten.

„Wij mogen ons thans een korte poeze van feestvieren veroorloven”, zoo eindigde Churchill, „maar laten we ons tevens bezinnen op de taak, die nog voor ons ligt. Japan is nog niet verslagen! Wij dienen ons met al onze kracht te wijden aan de voltooiing van onze taak. Voorwaarts, Britannia! Lang leve de Zaak der Vrijheid! God save the King!”

Toespraak Koning George VI van Engeland

Gisteravond om 9 uur hield koning George VI van Engeland een toespraak tot het Britsche volk. Z. M. zeide, dat hij sprak van Londen uit, waar de oorlog

diepe wonden heeft geslagen, doch dat niet vernietigd kon worden. Spreker herinnerde aan de velen, mannen en vrouwen, die hun leven hebben moeten offeren in dezen oorlog en gewaagde van de dankbaarheid, die Engeland ten opzichte van zijn bondgenooten vervult.

Onze zaak, aldus de koning, was niet alleen een zaak van ons land en ons volk, niet alleen van ons Rijk en ons Imperium, maar de zaak van alle landen, die de vrijheid liefhadden. Hun hoop was onze hoop en hun vertrouwen in ons sterkte ons geloof.

„We Want Winnie”

In alle hoofdsteden der geallieerde landen is gisteren de dag der overwinning op uitbundige wijze gevierd.

Een wel zeer bijzondere dag was het voor Winston Churchill, den man, die in 's werelds donkere ure de teugels in handen nam en haar vastberaden tot de overwinning leidde. Duizenden Londenaars brachten hem dan ook gisteren een onvergetelijke ovatie: de menigte hief de kreet „Wij willen Churchill! We want Winnie!” aan. Toen „Winnie” zich vertoonde, ging er zoo'n donderend gejuich op, dat hij zich aanvankelijk niet verstaan-

KONING GEORGE VI

baar kon maken. „Dit is uw overwinning...” zei Churchill. „In heel onze geschiedenis hebben we nog nooit zoo'n dag beleefd. Dit is uw dag!” „And yours too!” antwoordde de menigte.

Proclamatie H. M. de Koningin

Landgenooten,

Het uur der bevrijding is thans ook voor U aangebroken. Het oogenblik, waarop ik en U met zooveel spanning en ongeduld hebben gewacht, is daar.

Ik weet van de bittere beproevingen, waaronder Gij, afgesneden van een deel van ons Vaderland, deze laatste maanden hebt geleefd. Die druk heeft thans een einde genomen.

Ik weet van den bovenmenschenlijken moed, waarmede Gij de zwaarste ontberingen hebt gedragen.

Talrijke handen zijn uitgestrekt om het einde Uwer nooden zooveel mogelijk te bespoedigen, maar veel zal daarbij afhangen van Uw rustige en eendrachtige houding in de komende dagen.

Rustt allen mede deze een rustig verloop te geven.

Gehoorzaamt stipt de bevelen van het Geallieerd Opperbevel, waarmede de Regeering een regeling heeft getroffen. Luistert naar de aanwijzingen van Uw Nederlandsch Militair Gezag, dat krachtens die regeling onder leiding en verantwoordelijkheid der Nederlandsche Regeering, zijn taak in overleg met het Geallieerd Opperbevel verricht.

Ik hoop spoedig op Nederlandschen bodem terug te keeren om met Mijn verantwoordelijke raadgevers de leiding van 's Lands zaken weer op mij te nemen.

Dat Gods Zegen op U allen ruste.
Nederland herrijst.
Leve het Vaderland.

WILHELMINA

MUSSERT IN ARREST

Samen met Blokzijl en Van Genechten op het balkon

Totdusver bestond onzekerheid of Mussert nu al dan niet was gearresteerd.

Wij ontvangen echter thans bericht uit Den Haag, dat Mussert daar, tezamen met Max Blokzijl en den gewezen proc.-gen. mr. R. van Genechten, op een balkon moest verschijnen, teneinde er de Haagsche bevolking van te overtuigen, dat hij was gearresteerd.

In Utrecht bedraagt het aantal arrestanten thans 1200. Zij zijn gedeeltelijk in de Gansstraat, gedeeltelijk op het Wolvenplein opgesloten, waar wordt nagegaan of zij, op grond van hun gedragingen, voor het tribunaal zullen moeten verschijnen, of dat zij alleen als leden van de N.S.B. voor eenvoudiger strafmaatregelen in aanmerking komen.

De arrestaties werden verricht door B.S.-ers, bijgestaan door leden van de gezuiverde Utrechtsche politie.

Seyss-Inquart gegrepen

Soldaten van het 1ste Canadeesche leger hebben Seyss-Inquart gevangen genomen, zoo is gisteren gemeld. De Rijkscommissaris bevindt zich in het hoofdkwartier van generaal Crerar.

Uit het feit, dat Seyss-Inquart door het eerste Canadeesche leger is gegrepen, meenen wij te mogen opmaken dat de arrestatie ergens in Noord-Holland zal zijn geschied.

20.000 ARRESTATIES TE AMSTERDAM VERWACHT

Te Amsterdam is reeds een groot aantal arrestaties op grond van landverraad etc. verricht.

Tot de nieuwe bewoners van de gevangenis op de Weteringschans behooren o.a. de N.S.B.-radiospreker „de Amsterdammer”, de beruchte „verhuizer” van Joodsche inboedels, Puls en de directie van de firma Lippmann en Rosenthal.

Het aantal arrestaties dat in de komende dagen in de hoofdstad zal worden verricht wordt van bevoegde kringen op 20.000 à 30.000 geschat.

Commandant van kamp Amersfoort gepakt

Een der onder-commandanten van het beruchte concentratiekamp Amersfoort, Westerveld, die sedert kort in de Polizeigefängnis te Scheveningen den scepter — of moeten wij zeggen de knoet? — zwaaide, is door de N.B.S. van Scheveningen gegrepen.

Zijn „frère et compagnon”, de Pool Katolla, is voortvluchtig.

HET BEGIN IS ER!

VANDAAG EEN HALF BROOD!

Geleidelijk zullen andere artikelen volgen

MAANDAGAVOND vond onder voorzitterschap van burgemeester Ter Pelk-wijk ten stadhuis een vergadering plaats, waarin de voedselvoorziening van de stad Utrecht werd besproken.

Bij deze vergadering waren aanwezig namens de Geallieerde troepen Maj. Averses, Militair Commissaris voor Utrecht, Capt. Nesbitt van Civil Affairs, Relief Action, verder als plaatsvervanger van den Voedselcommissaris mr. W. D. Louwman, de directeur van V.B.N.A., de heer Baars, de directeur van de Korenschoof, de heer Boschloo; de directeur van de Utr. Handelsmij., de heer Van Donselaar; de medisch adviseur van de N.B.S., dr. Cornelis; de directeur van de Grossierscombinatie, de heer Oostrum; de dislocatieleider van den Provinciaal Voedselcommissaris, de heer Hoolwerff; de directeur van de Utr. Melkcentrale, de heer Sloog; de directeur van de Slachtplaats, de heer Van Slooten.

In deze vergadering werd de noodzaak besproken om de bevolking zoo snel mogelijk van levensmiddelen te voorzien. Van Geallieerde zijde werd op onmiddellijke distributie van de aangevoerde goederen aangedrongen. Na een gemeenschappelijk overleg werd overeengekomen de rantsoenen van de bevolking dusdanig te wijzigen, dat de voedingswaarde per hoofd van de bevolking per dag van plm. 400 calorïen gebracht zal worden op plm. 1100 cal.

De eerste week zullen de goederen gratis verstrekt worden. Nadien zal getracht worden om de rantsoenen langzamerhand tot een nog hooger niveau op te voeren. Besloten werd om Woensdag, dus vandaag, een aanvang te maken met de uitgifte van de door de Geallieerden aan te voeren goederen in den vorm van 400 gr. brood. Deze verstrekking zal voor de geheele stad zijn.

Aangezien onder de aangevoerde voorraden reeds belangrijke hoeveelheden biscuits, chocolade, vleesch en melk aanwezig zijn, zal ook van deze artikelen nog in den loop van de week een distributie plaats vinden. Mogelijk zal deze distributie wijksgewijze plaats vinden om zooveel mogelijk tegemoet te komen aan de verlangens van de Geallieerden, n.l. de bevolking zoo spoedig mogelijk de eerste levensmiddelen ter beschikking te stellen.

Dinsdagavond 8 Mei zijn de eerste Hulpvondels van „Vrij Nederland” uitgerukt om te helpen bij het verpakken van het door onze bondgenooten gezonden voedsel.

MORGEN GEEN „PAROOL”

Daar het morgen, 10 Mei Hemelvaartsdag is, zal „Het Parool” niet verschijnen.

Het einde

DUITSCHLAND heeft gecapituleerd en de weermacht heeft de wapenen gestrekt. Op genade of ongenade heeft het Derde Rijk zich overgegeven.

Vijf jaar lang hebben wij geweten, dat deze dag zou komen. In de somberste uren van dezen oorlog, toen de gestroomlijnde horden van Hitler over geheel Europa uitzwermden en allen tegenstand onder den voet liepen en het er dikwijls naar uitzag, dat niemand ter wereld in staat was de elken dag toenemende macht der nazi's te breken, heeft ons geloof in de uiteindelijke nederlaag van het Duitse imperialisme ons volk nooit verlaten. Want zonder zoo verlaten te zijn om te meenen, dat wij met uitsluiting van ieder ander een monopolie op recht en waarheid zouden hebben, was ieder onzer er diep van overtuigd, dat de Duitse zaak op leugen, bedrog, kneveling en onrecht berustte en alleen daarom reeds kon niemand onzer aanvaarden, dat de pyramide van dwang en ontrecting, die de nazi's opbouwden, tot het einde toe afgebouwd zou kunnen worden. Maar wij hadden ook de materiele argumenten om ons geloof op de overwinning op te grondvesten. Wij wisten, dat Duitschland met zijn bijeenge-raapte verzameling van vazallen op den duur niet opgewassen kon zijn tegen de saamgebalde macht van het Vereenigd Koninkrijk, de Vereenigde Staten en de Sovjet-Unie. Duitschland was er op uitgetrokken om de geheele wereld aan zich te onderwerpen. Daardoor kreeg het de geheele wereld tegenover zich. De geestelijke en stoffelijke hulpbronnen van bijna vier werelddeelen en volksmassa's van vele honderden miljoenen kwamen op den duur ter beschikking van de goede zaak. Zelfs de krampachtigste, laatste en totaalste mobilisatie van Hitler zonk daartegen in het niet. Hierdoor zou het pleit beslist worden. Dat is thans geschied. Het document, dat Eisenhower te Reims door Jodl heeft laten ondertekenen, is de officieele bevestiging van dit feit.

Met een snik en juichkreet aanvaarden wij dit einde. Het bewind der Duitse tyrannie is voorbij; de boosaardige wereldvernieuwers, die den mensch in de positie van een nietswaardig hondsvot wilden brengen, zijn verpletterd. Wij hebben onze vrijheid terug. En hoewel wij van de naaste toekomst in het geheel geen wonderen mogen verwachten, weten wij toch, dat dit einde tevens een beginpunt is voor een nieuwe ontwikkeling. Met dezelfde geestdrift en overtuiging, waarmee wij het einde der onderdrukking hebben pogen te bevorderen, zullen wij onze beste krachten ter beschikking moeten houden om dit nieuwe begin te doen ontstaan.

PIETER 'T HOEN

BERICHT AAN ADVERTERERS

Met ingang van Vrijdag 11 Mei a.s. bestaat er in ons blad gelegenheid tot plaatsing van advertenties. Voorloopig bedraagt de maximumhoogte 60 m.m. 1 kolom.

DANKDIENST DER NED. ISRAELITISCHE GEMEENTE

Donderdag 10 Mei a.s. houdt de Ned. Israëlitische Gemeente, ter gelegenheid van de bevrijding, een bijzonderen dienst in de Synagoge aan den Springweg 164, welke te 11 uur aanvangt.

Plaatsvervanger van den verantwoordelijken redacteur E. Werkman, tevens redacteur Binnenland. Redacteur Buitenland H. Leenes. Algemeen redacteur-verslaggever, tevens verantwoordelijk voor de opmaak E. Messer. Redacteur-verslaggever met verantwoordelijkheid voor de Stadsrubriek, J. van Staveren.

Vrede in Europa betekende ook: Vrede in Utrecht

Dansen in de open lucht op de klanken van de kapel van het Lincolnshire-regiment

VRIJHEID:

BLIJHEID!

Het was zeker „a long way to Tipperary” op de manier waarop een schier oneindige keten van paren zich rond de Britsche militaire kapel op de Veemarkt slingerde. Toen wij arriveerden was de Free-Air-dance, het dansen in de openlucht, reeds volop aan den gang.

Op en onder de klanken van sedert lang niet meer gehoorde, maar niettemin nog zeer vertrouwde wijzen, walsten, step-ten, huppelden en sprongen daar talloze met oranje en rood-witblauw getooide Utrechtsche meisjes met hun Hollandsche, Canadeesche of Britsche cavaliers in het rond.

De muziek werd op dit groote plein op voortreffelijke wijze verzorgd door de kapel van het 4e bataljon van het Lincolnshire regiment Britsche troepen. Deze kapel heeft in de stad Utrecht het monopolie van de militaire muziek. Zij heeft deze onderscheiding te danken aan het feit dat 250 jaar geleden, in 1695, ditzelfde Lincolnshire-regiment eveneens Utrecht is binnengekomen.

De milde avondzon deed al niet minder dan de kapel haar best deze danspartij in de openlucht te doen slagen en zoo volgden walsjes en tango's, polonaises en vrolijke hos-partijtjes eikaar in bonte wisseling op.

Ook op andere plaatsen in de stad werd de vrede in Europa met muziek gevierd. Een viertal Tommies vormde in het plantsoen voor den nieuwen schouwburg spontaan een strijke en ook hier draaiden den geheelen avond de dansende oranjestrikken en khakibaretten in bonte dwarreling dooreen.

In het gras rondom lagen in groepjes, Canadeezen en Britten, of leunden tegen een boom en leerden Utrechtsche meisjes hoe men een echte virginia-sigaret moet savouereeren . .

Op het Janskerkhof stond een radiowagen van de Geallieerden, waar de rede van den Engelschen Koning werd uitgezonden. Een Tommie vertaalde de toespraak zoo goed en zoo kwaad als dat ging in het Nederlandsch en vervolgens werden grammofoonplaten met de volksliederen en danswijsjes gedraaid, die al

GESNEUVELDEN VAN DE B.S.

Tot de gesneuvelden van de Nederlandsche Binnenlandsche strijdkrachten, die op den dag van den blijden intocht der geallieerde troepen in Utrecht hun leven voor ons land hebben gegeven, behooren de volgende strijders:

Hoogwerf, Wilhelminapark 45; T. A. van der Hurk, Accaciastraat 32; P. A. van der Hurk, Kurkstraat 60; C. A. de Bode, Kruidswaarsstraat 4; P. Laseur, Trans 5; J. Meurs, Twijnstraat 9bis; P. Wefers Bettink, W. de Zwijgerstraat 11; J. Regout, Obrechtstraat 55; Izaak Wessel, Oude Engweg 8, Hilversum; H. Muus, Stadhouderslaan 41; Kersholt, Willemstraat 48; Odijk, Amsterdamschestraatweg.

De groote meerderheid van deze mannen is in het Wilhelminapark gesneuveld. Zij hadden een groep Duitschers ontwaand, toen in hun rug een aantal, dat zich nog niet wilde overgeven, zich in in den grond gegraven kuilen verschansten en de B.S.-ers met geweerschoten en handgranaten bestookte.

„HAPPY”

— „Are you happy?” roept de Canadeesche vrachtauto-chauffeur mij door het portierraampje toe.

— „Yes, I'm happy!”
— „I'm happy too!” roept hij, wuift en schakelt de eerste versnelling in.

Dát was de stemming op dezen dag van de Vrede in Europa....

spoedig de beenen van den grond brachten. Er heerschte op dit geimproviseerde bal een allergeoogelijkste en spontane stemming.

's Middags had de Lincolnband in het Wilhelminapark geconcentreerd. Een talrijk publiek, waaronder vele Canadeezen en Britten hadden zich op het grasveld geschaard om van de opgewekte muziek te genieten.

V.E. day is geworden een dag van met volle teugen genieten van onze vrijheid. En dat dit genieten geen holle phrase was, viel wel het best te lezen op de gezichten van een tweetal vrachtauto's vol uit de Polizei-gefaengnis Scheveningen door de N.B.S. bevrijde gevangenen. Zij stonden voor het hoofdkwartier der N.B.S. op de Maliebaan te wachten op hun verder vervoer huiswaarts, naar Ede, Zwolle of nog Noorderijker. „Terug uit 't Oranje-Hotel' las men op de zijborden van de wagens.

Zij beseften dezen dag misschien nog beter dan wij wat herwonnen vrijheid beteekent.

NIEUWE BONNEN

De volgende bonnen zijn vanaf Woensdag 9 Mei aangewezen:
A 493: 100 gram grutterswaren, C 08 (inlegvel): 125 gram margarine, E 502: 250 gram rijst.

Op de reeds aangewezen bonnen A 450 en B 456 zal op Woensdag 9 Mei 400 gram brood gratis worden afgeleverd.

B.S. beheerschen Hoofdstad

Zinnelooze schietpartij van de Duitschers op den Dam eichte 40 doden en 200 gewonden

CANADEEZEN OP DOORTOCHT

„De Ned. Binn. Strijdkrachten beheerschen sinds Maandag de hoofdstad”, aldus ons zusterorgaan het Amsterdamsche „Parool”. Dank zij het kraanig optreden van de B.S.-ers na een zinnelooze beschieting van de zijde der Duitschers van een argeloos feestvierende menigte op den Dam, is hun prestige in de hoofdstad hecht gegrondvest.

De schietpartij gebeurde Maandagmiddag even na drieën. Zonder bekende aanleiding kwamen op een gegeven moment eenige manschappen van het Duitse „steunpunt” in de Grootte Club (op de hoek van Kalverstraat en Dam) met een machinegeweer naar buiten, terwijl zich duizenden op den Dam bevonden, allen in een opgewekte stemming vanwege het feit dat men daar eenige uren tevoren een Canadeesche patrouille geestdriftig had begroet. Plotseling evenwel begonnen de Duitschers, die een poosje met het wapen hadden staan manoeuvreeren, te schieten. Een wilde paniek en ± 40 doden en 200 gewonden waren het gevolg....

De N.B.S. heeft daarop direct den strijd aangeboden en heeft na een schietpartij van ruim een

DUITSCHHE VLOOT MOET ZICH MELDEN

Duikboten moeten aan de oppervlakte blijven

Admiraal Dönitz heeft gisteren de Duitse oorlogsschepen, die zich nog op zee bevinden, order gegeven zich bij het dichtst bijzijnde Engelsche radiostation te melden. Alle schepen die in de haven liggen, moeten daar blijven. Duikboten moeten aan de oppervlakte blijven en een zwarte vlag voeren.

Gistermiddag zijn te Oslo Geallieerde gedelegeerden aangekomen om de capitulatie der Duitschers in dit land te bezegelen. Kroonprins Olaf is in Noorwegen

Parade der zinken dubbeltjes

En hoe moeilijk het is, krantenjongen te zijn!

Enfin, Edison deed het tenslotte óók... Vooruit dan maar; toen „Het Parool” nog ondergronds verscheen, behoorde aardappels sjuwen mede van tijd tot tijd tot de werkzaamheden der redacteuren; nu zijn we bovengronds geworden en wat is er dus op tegen om in plaats van piepers kranten te sjuwen, vooral wanneer die krant ons oude „Parool”, maar dan in nieuwen vorm is?

De zaak was, dat enkele verspreiders ons gisteravond in den steek lieten. Misschien waren zij de „V.E. Day” aan het vieren of gooiden ze serpentes uit naar de nog steeds over de Biltstraat rollende Canadeesche vrachtauto's. Ze kwamen tenminste niet en wat doe je in zoo'n geval? Zelf maar zoo'n pak kranten op je arm nemen en er mee de straat oploopen! Iemand een krant verkoopen en er een dubbeltje voor te innen is toch geen heksenwerk?...

Ho! Zoo dacht ik er gisteravond om 10 over 7 ook over. Een kwartier later wist ik wel beter. In de eerste plaats zijn 350 exemplaren van „Het Parool” niet licht van gewicht en

aangekomen. Quisling is bij een poging om naar Zweden te vluchten, aangehouden.

Britsche tanks rukten gisteren onder overweldigende geestdrift der Deenen, Kopenhagen binnen.

Stalin meldde gisteren in een speciale dagorder den val van de laatste steden in Duitschland, nl. Dresden, Meissen, en enkele andere plaatsen.

Nog gevechten in Praag

In Praag is de toestand nog niet duidelijk. Nadat gisteren reeds was gemeld, dat ook hier de vijandelijkheden waren gestaakt, meldde radio Praag vannacht om 2 uur, dat de Duitschers weer tot den aanval waren overgegaan. Yougo-Slavische troepen bevrijdden Zagreb, de hoofdstad van Kroatië en zijn Klagenfurt in Oostenrijk binnengekomen.

na 5 minuten zou je een lamme arm krijgen, wanneer die centenaarslast niet snel verminderde. Want de dikke stapel minder met angstwekkende snelheid, naarmate ik verder liep van de Oude Gracht over het Janskerkhof in de richting van de Neude. Maar daarmee groeide tevens Probleem Nummer Twee. Want ook dubbeltjes incasseeren is niet zoo eenvoudig, vooral niet, wanneer tien, twaalf, twintig, dertig menschen om je heen staan, die allemaal tegelijk een krant willen hebben, drie met een kwartje betalen, twee je een zilverbon onder de neus duwen en één er informeert of je een tientje kunt wisselen. Het zink in je rechterjaszak wordt ontstellend zwaar en uit je linkerzak pulsen de vuile zilverbons. Mijn hemel, hoe deden die krantenjongens op de stations het dan vroeger?

„O, wat lollig! Het Parool! Kijk nou's!”

Dat is het commentaar van de vrouwelijke jeugd boven de 16 wanneer je een hoek omslaat en een schuchtere poging doet met dat losse gebaar van een Akonjetje een „headline” te roepen. Dat mislukt volkomen. Trouwens ook overbodig. Er is een schrikbarende nieuwshonger. Hadden we maar ongelimiteerde hoeveelheden papier. Ach ja, dan...

„Is 't waar, dat jullie nou bij 't Nationale Dagblad...?”

„Kan ik er drie krijgen? Ziet u, m'n broer...”

„Wat reuze, dat je nou weer een echte krant kan koopen...”

„Dat's wat anders dan die vodjes, die ze je de laatste dagen in de hand stopten...”

„Waar kan je je abonneren?...”

„Hebben jullie nou opeens wel papier? Hoe lappen jullie 'm dat?”

Duizend en één vragen heeft de opgedoken journalist-krantenjongen te beantwoorden. Ondertusschen worden de kranten uit zijn vingers weggerist en dreigt zijn rechterjaszak uit te scheuren.

„La-maar-zitten, chef!” Aha een nieuwe sensatie. Nu behoor ik aan mijn hoed te tikken, maar natuurlijk kan je moeilijk foaien aannemen en dus grabbel ik weer in m'n zink. Geen tijd. Andere koopers dringen op. Weer een kwartje. Een zilverbon. Een jochie van drie turven hoog. Vieze neus en een gescheurde sjerp. „Heb u voor pappie óók 'n krant, meneer...?”

Zoo wandel ik voetje voor voetje verder. Steeds dunner wordt het pak. In de drukke Voorstraat duwt een politieagent me zacht, maar beslist, op het trottoir mét een kluwen koopers. En haalt dan zelf een dubbeltje te voorschijn.

„Het laatste nieuws! Het Parool! Avondblad!”

Mijn roep is niet meer noodig. Nog vóór de Wittevrouwensingel ben ik „los” en zes, tien, twaalf handen moet ik teleurstellen.

Thuis tel ik de buit. En ga dan m'n handen boenen, die goor zijn van het slijk der aarde.